

سُورَةُ الشَّرْحِ ٩٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

﴿١﴾

رسولا! مگر نه ز جود و کرم
عطا شد به تو شرحِ صدی تمام
بکردیم تمام ما به تو این نعم؟
به راهِ رسالت به تکمیل و تام
وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

﴿٢﴾

همه بارِ وزری و هرگونه بیم
زِ الطافِ خود از تو بزدوده‌ایم
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

﴿٣﴾

به حالی که آن وزر و بارِ گران
همی خم نمود پُشتِ تو بی‌گمان
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

﴿٤﴾

بکردیم بلند نام تو در جهان
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
علیرغمِ گفتارِ آن دشمنان

﴿٥﴾

بدان که به هر کارِ حقِ حکمت
پس از سختی، آسایش و رحمت
است

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

﴿٦﴾

به عالم، به هر سختی، یک
که پایانِ سختی یقینِ راحت‌یست
نعمتیست

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

﴿٧﴾

فراغتِ چو یافتی تو پایانِ کار
بکن نصب، با اذنِ پروردگار

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

﴿٨﴾

که تکلیفِ خود را کنون کن تو فاش
به سوی خدایت تو مشتاق باش